

מ"ת 12238/06/22 - שמעון פרץ נגד מדינת ישראל - שלוחת תביעות טבריה

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 12238-06-22 מדינת ישראל נ' פרץ(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני מבקש	כבוד השופט יריב נבון
נגד משיבה	שמעון פרץ (עצור בפיקוח) באמצעות עו"ד זוהר ברזילי
	מדינת ישראל - שלוחת תביעות טבריה באמצעות עו"ד מיכל יובל רוזה

החלטה

לפניי בקשה לאפשר למבקש, הנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, לצאת לעבודה.

כתב האישום והליכים קודמים

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שעניינן איומים כלפי בת זוגו, תקיפתה וכן היזק במזיד לרכוש. על פי הנתען, בשל חשדו של המבקש שהמתלוננת - בת זוגו, בוגדת בו, אחז המבקש בכוח בידה ובכתפה, מנע ממנה לצאת מן הבית ונעל את דלת הכניסה. המבקש הטיח את מכשיר הפלאפון של המתלוננת בחוזקה על הרצפה וניפץ את מסכו. בהמשך, נטל המבקש סכין מטבח והלך עמה לעבר המתלוננת אשר נשענה על דלת חדרה ומנעה ממנו להיכנס. המבקש החל לדפוק על הדלת בחוזקה כשהמתלוננת צורחת "הצילו" ומבקשת ממנו שיחדל. המבקש נטל פטיש באמצעותו גרם לחור בדלת דרכו ניסה לאחוז ברגלה של המתלוננת. משלא הצליח התיישב המבקש על הרצפה והחל לבכות ובהמשך הגיע המבקש לבית הוריה של המתלוננת ושאל אותה מדוע סיפרה להם את אשר אירע.
2. בקשת המשיבה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים נדונה בתאריך 19.6.22 בפני כב' סגן הנשיא (כתוארו אז) השופט ניר מישורי, אשר הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר בעניינו של המבקש. ערר שהוגש על ידי ב"כ המבקש לבית המשפט המחוזי בנצרת על החלטת ביניים זו התקבל חלקית ביום 13.7.22, כך שחלף המתנה לקבלת תסקיר המעצר הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני בבית דודתו בחיפה. בהמשך לאמור, ביום 20.7.22 חזר בו ב"כ המבקש מערר נוסף שהגיש לבית המשפט המחוזי על החלטת בית משפט השלום בטבריה, אשר דחה את בקשתו לפתוח חלונות באיזוק האלקטרוני לשם יציאה לתפילות במועדים קבועים.
3. כעת, סבור ב"כ המבקש כי בשלה העת לאפשר יציאת המבקש לעבודה ב"יקבי כרמל", מקום בו עבד

המבקש בשנים האחרונות עובר למעצרו כמנהל מחלקה במסירות רבה, כפי שעולה ממכתבו של מר שי חורש מנהל תפעול היצור ביקב, אשר אף נכח בדיון שהתקיים בפניו ביום 31.10.22 והביע נכונות לחזרת המבקש למקום עבודתו תחת פיקוחו במהלך כל שעות העבודה. ב"כ המבקש סבור כי על אף המחלוקת בין המבקש למתלוננת והליך הגירושין ביניהם, ובשים לב לכך שהמבקש יחוייב במסגרת הליך זה לשלם למתלוננת מזונות ולשם כך ידרש בהקדם למקור פרנסה, ניתן להורות על פתיחת חלונות לצורכי עבודה על אף שהמבקש נתון במעצר באיזוק, וזאת בהתאם לפסיקה אליה הפנה.

4. המשיבה התנגדה לבקשה. לשיטתה, עסקינן בכתב אישום חמור והבקשה כלל אינה עומדת בתנאים שנקבעו לעיון מחודש. לטענת המשיבה לא חלף זמן ניכר מאז ניתנה ההחלטה בדבר מעצרו של המבקש באיזוק ולא חל שינוי נסיבות משמעותי. אף תסקירי שירות המבחן, בעיקר זה העדכני אשר הוגש ביום 30.10.22, מלמדים כי המסוכנות לא פחתה. בשים לב לאמור, סבורה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

5. כידוע, על בקשה לעיון חוזר לעמוד בתנאים אשר נקבעו בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996, אשר קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"

6. ההתנהגות המתוארת בכתב האישום, ככול שזו תוכח בראיות במסגרת התיק העיקרי, מלמדת על מסוכנות ועל אובדן עשתונות בלתי מוסבר מצד המבקש. בהקשר זה, לא למותר לחזור על דברי בית המשפט המחוזי בערר שהגיש ב"כ המבקש על ההחלטה להפנותו לתסקיר מעצר:

"אין חולק בדבר חומרת המעשים הלכאוריים המיוחסים לעורר, באשר חמורים הם נוכח מהותם, טיבם, תוצאותיהם ונסיבות ביצועם הלכאורי. כך גם אין חולק בדבר המסוכנות הקמה מן העורר נוכח מהות המעשים כאמור. מבלי להקל באלה ראש יש לציין, כי ישנו דיסוננס ומידה מסוימת של חוסר הלימה בין מהות העבירות המיוחסות לעורר, בהינתן העובדה כי מדובר בעבירות של איומים, היזק בזדון ותקיפה סתם של בת זוג, מבלי להקל באלה ראש, אל מול המסכת העובדתית והתרחשות האירועים החמורה כפי הנטען בעובדות כתב האישום."

7. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המבקש העוסקת במקרים חריגים ויוצאים מן הכלל המלמדים על הכלל, לפיו אין לאשר יציאה לעבודה למי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני. המבקש שלפניי הינו במעמד של עצור עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני, על כל המשתמע מכך, ולפיכך, כל עוד מצוי המבקש תחת סטטוס זה, אין מקום להורות על שחרורו לעבודה. עמדה על הדברים כב' השופטת ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (מיום 28.2.16):

"כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט

כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

8. כאמור, תנאי בסיסי לפתיחת חלונות בפיקוח האלקטרוני למשך שעות רבות לצורך יציאה לעבודה, כדרישה במקרה שלפניי, הינה שהמבקש יראה כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. דא עקא, מתסקירי המעצר שהתקבלו בעניינו של המבקש, לרבות זה העדכני מיום 30.10.22, עולה תמונה הפוכה לחלוטין. שירות המבחן מדגיש, ברחל בתך הקטנה, כי להתרשמותו: "טרם הושגה הפחתה משמעותית ברמת הסיכון הנשקף מצדו של שמעון וניכר עוד כי המתלוננת ושמעון עודם במערכת יחסים עכורה. במצב דברים זה, על אף הקשיים עמם שמעון מתמודד, אנו מעריכים כי טרם בשלה העת על יציאתו לעבודה".

9. שירות המבחן, אשר הינו גורם מקצועי המסייע לבית המשפט בהערכת מסוכנות והתאמת חלופות למעצר, מבסס מסקנתו במקרה דנן על שיקולים ענייניים וראויים ביותר. כך, שירות מבחן, לאחר ששוחח עם המתלוננת - זוגתו של המבקש, מדגיש את חששה הכבד מפני המבקש, חשש המבוסס על התנהגותו כלפיה, הפרת צווי הרחקה מצדו עובר למעצרו בתיק זה והליך הגירושין בין השניים המצוי בעיצומו ובו מתגלעות מחלוקות סביב חלוקת הרכוש וסירוב מצד המבקש ליתן לה גט. המתלוננת הביעה בפני שירות המבחן את החשש בו מצויה מפני המבקש אף כיום, טענה כי הינה חוששת משחרורו מן האיזוק האלקטרוני או מיציאתו לעבודה על אף הצורך שלה בתשלום מזונות, ותיארה את המבקש כמי שעלול לנהוג באופן בלתי צפוי ולהגיע שוב אליה ואל הילדים. המתלוננת אף סיפרה כי בשל קשייה היא פנתה למרכז התומך בנשים בסיכון וקיבלה מטעמים מצלמות אבטחה, כלב שמירה ולחצן מצוקה, לצורך תקשורת עם גורמי האכיפה.

10. שירות המבחן שוחח עם המעסיק המוצע וציין כי זה אומנם מעוניין בטובתו של המבקש אך מזדהה ומגונן עליו יתר על המידה. שירות המבחן מוסיף כי המבקש בעל צרכי שליטה גבוהים, דפוסי חשיבה והתנהלות נוקשים, אשר מקשים עליו להתמודד בצורה יעילה עם קשיים רגשיים. הדבר עלול להובילו להתנהגויות קיצוניות ולקשיים וויסות. מאחר שהמבקש מצוי בשלב היכרות ראשוני בלבד ובניית אמון בקבוצת עצורי בית בה שולב במסגרת שירות המבחן בחיפה, ממליץ שירות המבחן על הארכת צו הפיקוח ב-3 חודשים נוספים, ובמידה שהמבקש ימשיך לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ותחול הפחתה ברמת הסיכון ניתן יהא לשקול את חזרתו למסגרת תעסוקתית.

11. בנסיבות אלו ברור כי בעניינו של המבקש עולה מסוכנות ממשית, אשר עליו הנטל להוכיח כי פחתה טרם ניתן יהיה לבחון את שינוי הסטטוס בו הוא מצוי. בהקשר זה אציין כי במעמד הדיון ב"כ המבקש לא הבהיר באופן נחרץ האם מבקש הוא שינוי הסטטוס, דהיינו ביטול האיזוק האלקטרוני כליל, או שמא פתיחת חלונות לצורכי עבודה והותרת האיזוק ביתר שעות היממה. כך או כך, סבורני כי לעת הזאת, אין להיעתר לבקשה לנוכח היעדר כל שינוי בנסיבות ובעיקר לנוכח רמת המסוכנות הנובעת מן המבקש כלפי המתלוננת, מסוכנות אשר כלל לא פחתה, כאמור בתסקיר שירות המבחן. אוסיף ואזכיר כי ההחלטה לעצור את המבקש בפיקוח אלקטרוני בכתובת בה הוא שוהה כיום, המרוחקת מרחק רב ממקום מגוריה של המתלוננת, התבססה בעיקרה על החשש שעלה בתסקיר שירות המבחן לשלומה של המתלוננת והמסוכנות הנשקפת לה מן המבקש, עניין אשר אין חולק

ואף לא נטען כי יש לו השלכה על הבקשה דנן.

12. נדבר נוסף לדחיית בקשה זו ליציאה לעבודה, הינו העובדה כי המתלוננת טרם העידה במשפטו של המבקש. לנוכח הצהרת ב"כ המבקש במעמד הדיון לפיה בכוונת המבקש לנהל הליך הוכחות אשר משמעו, בין היתר, זימון המתלוננת לבית המשפט למתן עדות לרבות לצורך חקירתה הנגדית, קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי המשפט ולניסיון מצד המבקש להפעיל לחץ על המתלוננת לבל תעיד או שתשנה גרסתה במעמד עדותה בבית המשפט. חשש זה לשיבוש הליכי המשפט אינו תלוי על בלימה ואף אינו חשש בעלמא. לדברי המתלוננת, המבקש התעלם בעבר מצווים והפר אותם כך שיצר עמה קשר בניגוד לצו האוסר עליו לעשות כן. בין המבקש למתלוננת מתנהלים, כאמור, הליכי גירושין, ומדברי המתלוננת, כפי שצוין בתסקיר המעצר, מתגלעות מחלוקות משמעותיות והמבקש אף מסרב ליתן לה גט. להצהרת ב"כ המבקש במעמד הדיון לפיה כיום הפנים המבקש כי לא יהא מנוס ממתן גט ופרידה מהמתלוננת אין כל גיבוי במציאות, וודאי שהדבר אינו מתיישב עם דברי המתלוננת ועם האווירה העכורה בין השניים, כאמור. יש לקחת בחשבון בשלב זה אף את מצבה הנפשי השברירי של המתלוננת אשר שיקומה עלול להיפגע אם יוסרו המגבלות המוטלות על המבקש, לרבות הפיקוח האלקטרוני (ראו בהקשר זה - בש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.2010)).

13. בעניינו, בקשת המבקש ליציאה לעבודה התבססה רק על הטענה לפיה הוא חייב לעבוד כדי להכין עצמו לתשלום דמי מזונות בעתיד. הבקשה הוגשה פחות משלושה חודשים לאחר ההחלטה הרלוונטית, במסגרתה הוחלט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלו אין ספק כי לא התקיימו לשעה זו התנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק, באופן אשר יצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, כאשר לא ניתן לומר כי חלף זמן ניכר מאז החלטת בית המשפט, לא הוצגו כל עובדות חדשות ואף לא הוצג כל שינוי נסיבות ממשי. לעניין זה ברור כי הצורך של המבקש לעבוד ולהתפרנס אינו מהווה כשלעצמו שינוי נסיבות ואינו שונה באופן מהותי מזה של כל עצור בפיקוח אלקטרוני (או משוחרר בערובה) אחר, ודאי לנוכח פרק הזמן הקצר מאז התקבלה ההחלטה הקודמת בעניינו.

14. בבש"פ 9992/17 מדינת ישראל נ' שלמה קואן, מיום 18.1.2018, קבע בית המשפט העליון כי משמעות פתיחת חלונות למשך שעות ארוכות לצורך יציאה לעבודה מאיננת את משמעותו של הפיקוח האלקטרוני:

"בעניינו, לא שוכנעתי כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם יש לאפשר את יציאתו של המשיב לעבודה. בית המשפט המחוזי שוכנע אמנם כי בעניינו של המשיב ניתן לממש את מטרות המעצר גם במעצר בפיקוח אלקטרוני, אולם כאמור מדובר במעצר - ומשם ועד להתיר את יציאתו של המשיב לעבודה מדי יום ביומו - המרחק רב. בהקשר זה לא ניתן להתעלם גם מהמלצת שירות המבחן, לפי יש לאפשר את יציאתו של המשיב לעבודה באופן הדרגתי, לצורך שמירת גבולות, ועל מנת לבחון את יכולתו לעבוד באופן מסודר. מנגד, "החלונות" אותם קבע בית המשפט המחוזי ארוכים ותכופים הם, ומהווים את מרבית שעות היום, זאת עד למצב ש"אין אנו עוסקים ב"חלון" אלא בהסרת "קיר" שלם, עד שהפיקוח האלקטרוני מאבד ממשמעותו" (עניין פלוני, בפסקה 9).

15. לא למותר לציין כי בעניינו של המבקש נקבעה ישיבת גישור בפני כב' הנשיא מישורי ליום 21.11.22, דהיינו בעוד שבועות ספורים. ככול שישכילו הצדדים להגיע להבנות אשר ייתרו את הצורך בשמיעת עדות המתלוננת בתיק העיקרי, יפוג אף החשש לשיבוש הליכי המשפט וניתן יהא לשוב ולשקול בקשה זו.

16. לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה. עם זאת, אני נעתר לבקשת שירות המבחן ומורה על הארכת צו פיקוח המעצרים ב-3 חודשים נוספים, לצורכי שיקום והמשך שילובו של המבקש בהליך טיפולי.

המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ג, 01 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.